

Predmet: Zvornik II (Branko Grujić i Branko Popović)

Broj predmeta: K.V.br.6/08.

Glavni pretres 29. 06. 2010.

Izveštaj: Slavica Jovanović i Našata Kandić punomoćnice oštećenih

Saslušanje svedoka-oštećenog Begana Bošnjakovića

Svedok je 1992. živeo sa porodicom u selu Kučić Kula, opštine Zvornik. U aprilu 1992. svim Muslimanima trebale su propusnice za izlazak iz sela i opštine Zvornik. On je prvo imao propusnicu na jedan dan, onda za nedelju i dobio je i stalnu propusnicu. Dana 10. 5.1992. sa četvoricom rođaka koji su išli po propusnice, uhapšeni su i odvedeni u stanicu policije gde su nakon saslušanja njegovi rođaci pušteni, a on zatvoren. Ispitivao ga je svedok Q, nakon čega je zatvoren u zgradi Suda za prekršaje. U sobi u kojoj je sa još 16 lica bio zatvoren, tri puta u razmaku od oko 7-8 dana dolazio je optuženi Branko Popović, koga je on tada znao kao majora Marka Pavlovića. Optuženi je tada ispitivao zatvorene Muslimane, a naoružani vojnici koji su dolazili sa njim, tukli su ih i maltretirali. Prilikom trećeg dolaska naredio je da iz prostorije izađu deset zatvorenika, koji su uvedeni u kombi i odvezeni, a koji nikada kasnije nisu viđeni živi. Telo jednog od njih nađeno je u masovnoj grobnici na Crnom Vrh. Tada su odvedeni: Huso Dahalić, Avdija Mahmutović zvan *Šukrija*, Himzo Hazimbegović, Salih Đolnić, njegov brat i njegov zet, Mujo Demirović, Šefo Gutić, Nijaz Hadživić i Roma Emina iz sela Bajra. Huso Dahalić je prethodno bio zatvoren u Poljoprivrednom dobru *Ekonomija* gde su mu vojnici mučeli ga, ispekli tabane. Zatvorenike je naročito tukao i maltretiralo lice koje zna po nadimku *Bosker* iz Loznice i koje je pre par godina video kao graničnog policajca na graničnom prelazu sa Srbijom. Oko 10.6.1992. prebačeni su u zgradu *Novog izvora* koja se nalazi u neposrednoj blizini zatvora u kome su bili. Nalazio se u nekoj većoj prostoriji sa još oko 60 zatvorenika. Tu je jednom kapetan Dragan Obrenović doveo nekoliko osoba sa dugim bradama, koje su po njegovom naređenju tukle i maltretirale zatvorenike. Oko 1.7.1992. kod njih došao njegov poznanik Momo Ivanović i pitao ima li neko iz Kovačevića, Vitinice ili Sapne. Svedok je pitao da li može on koji je iz Kučić Kule i rečeno mu je da može. Napravio je spisak njih 12 koji su trebali biti razmenjeni. Nakon 10 minuta došao je sa Markom Pavlovićem koji je od njih 12 izdvojio četvoricu. Kasnije im je rečeno da neće biti razmene jer se muslimanska strana nije dogovorila. Ostali su još 7- 8 dana, nakon čega im je naređeno da se sprema za razmenu. Autobusom su preko Petkovaca odvezeni do Đulića gde je iz džamije izvedeno 45 civila /- žena i dece koji su takođe odvedeni u razmenu. Razmena je izvršena u Kiseljaku sutradan kada su iskopana tela četvorice poginulih srpskih vojnika za koja su oni razmenjeni. Svedok je frezom prevezao Muslimane do muslimanske teritorije, a tela poginulih srpskih vojnika do teritorije pod kontrolom srpskih snaga, nakon čega je i sam otišao na slobodnu teritoriju, kada je i bio oslobođen. Nakon njih u zgradu Suda za prekršaje, dovedeni su meštani Diviča, koje je svedok video dok ih je medicinsko osoblje previjalo u dvorištu suda. Prvog ili 2. 6.1992. u Zvornik je dolazio Radovan Karadžić.

Pitanja predsednice veća

U zarobljeništvu je proveo oko dva meseca, od čega mesec dana u zgradi Suda za prekršaje i mesec dana u zgradi *Novog izvora*. Marko Pavlović je zarobljene Muslimane ispitivao u prostoriji u kojoj su bili zatvoreni. Zarobljeni su morali da se poredaju leđima uz zid, a zatvorenik koji je ispitivan i tučen nalazi se na sredini prostorije. U periodu od 1 do 7.7.1992. morao je da iz muslimanskih kuća uzimaju vrednije stvari i namirnice koje su odvozili srpski vojnici. Stražari su im govorili da je major Marko Pavlović komandant TO, da je glavna ličnost i da ih jedino on može pustiti iz zatvora. Ramiz Smajlović je u Novom Izvoru bio u istoj prostoriji sa svedokom. Dragan Obrenović je naredio nekom zatvoreniku da sa njim ima

oralni seks. Čuo je kada je Marko Pavlović Ramizu rekao da se javljao njegov brat iz Sarajeva. Ramiz je razmenjen nakon svedokovog izlaska iz zatvora.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Za vreme dok je bio zatvoren njegova porodica nije imala bilo kakvih informacija o njemu. Njegova žena, dve kćerke i unučići su sa ostalim meštanima iz Klise i drugih sela 1.6.1992. odvedeni na Bijeli Potok, gde su mnogi njegovi rođaci i komšije zarobljeni, a žene i deca odvezeni u Memiće odn. Tuzlu. Svi rođaci koji su zarobljeni na Bijelom Potoku su ubijeni, a tela nekih od njih su identifikovana u masovnoj grobnici na Crnom vrhu. Njegova žena je na Bijelom potoku videla Mičić Dragana iz Cera. Propusnice za kretanje su u aprilu i maju 1992. Morali su da imaju samo Muslimani.

Fond za humanitarno pravo